

Sygn. akt II Ka 185/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Marek Kordowiecki

Sędziowie : SSO Agata Wilczewska - spr.

SSO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Haliny Lewandowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2014r.

sprawy **P. E. (1)**

skazanego z art.62 ust.1 Ustawy z dnia 29.07.05r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych

na skutek apelacji wniesionych przez skazanego oraz przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 14 maja 2014r. sygn. akt II K 1134/13

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. M. kwotę 147,60zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Robert Rafał Kwieciński Marek Kordowiecki Agata Wilczewska

Sygn. akt II Ka 185/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie rozpoznał wniosek skazanego P. E. (1) o wydanie wyroku łącznego ustalając, że by on skazany prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 27 maja 2003 r. sygn. akt II K 186/03 za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 1 lutego 2003 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 8 lipca 2004 roku, w sprawie II K 260/04, za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, popełnione w dniu 17 lutego 2004 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 29 września 2004 roku, w sprawie II K 366/04, - za ciąg 2 przestępstw z art. 279 § 1 kk, popełnione w dniu 2 kwietnia 2004 roku, na karę 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz karę

50 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka – za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 2 kwietnia 2004r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzył karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 29 września 2006 roku, w sprawie II K 309/04, za ciąg dwóch przestępstw z art. 279 § 1 kk, popełnione w okresie od 11 stycznia 2004 roku do 16 stycznia 2004 i w dniu 7 marca 2004r. roku, na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres zatrzymania od 16 do 18 marca 2004 r.;

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 28 grudnia 2006r. w sprawie II K 421/06 połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 260/04, II K 366/04 i II K 309/04 i wymierzono karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

5. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 4 listopada 2009 roku, w sprawie VII K 1214/09, za przestępstwo z art. 178a § 2 kk, popełnione w dniu 6 czerwca 2009 roku na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat A na dwa lata i rowerów na 1 rok;

6. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 30 września 2010 roku, w sprawie VII K 2071/10, za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. „O przeciwdziałaniu narkomanii”, popełnionego w dniu 30 lipca 2010 na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 7 czerwca 2011 r. sygn. akt VII K 2585/10 za ciąg 2 przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w dniu 23 kwietnia 2010 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 9 czerwca 2011 r. sygn. akt II K 60/11 za przestępstwo - z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od 4 do 6 grudnia 2010 r., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności – z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 14 grudnia 2010r. na karę 6 sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzył karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności;

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 30 września 2011 r. sygn. akt VII K 1176/11 za ciąg 2 przestępstw z art. 244 kk popełnionych w dniu 10 lipca 2011 i 15 lipca 2011r. na karę 100 stawek dziennych grzywny po 15zł stawka;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 25 października 2011 r. sygn. akt II K 347/11 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 3 sierpnia 2011 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 3 oraz kary 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka; postanowieniem z dnia 25 października 2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

11. wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku z dnia 17 listopada 2011 r. sygn. akt II K 798/11 za przestępstwo z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 21 sierpnia 2011 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 5 oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 10zł stawka; postanowieniem z dnia 28 listopada 2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

12. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 1 grudnia 2011 r. sygn. akt VII K 1451/11 za ciąg 2 przestępstw z art. 244 kk popełnionych w dniu 9 sierpnia 2011 i 10 września 2011r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 4 oraz środek karę 100 stawek dziennych grzywny po 10zł stawka; postanowieniem z dnia 27 czerwca 2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

13. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 21 marca 2012 r. sygn. akt VII K 169/12 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 30 listopada 2011 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 3 oraz karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka; postanowieniem z dnia 29 stycznia 2013r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

14. wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku z dnia 28 marca 2012 r. sygn. akt II K 123/12 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 16 stycznia 2012 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 4 oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 10zł stawka; postanowieniem z dnia 8 stycznia 2013r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

15. wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku z dnia 29 sierpnia 2012 r. sygn. akt II K 570/12 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 9 czerwca 2012 na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 3 oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 10zł stawka;

16. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Turku z dnia 19 września 2012 r. sygn. akt II K 483/12 za ciąg 3 przestępstw z art. 244 kk popełnionych w dniach 16 kwietnia 2012, 16 maja 2012r. i 14 czerwca 2012r, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

17. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 6 grudnia 2012 r. sygn. akt II K 464/12 za – ciąg 2 przestępstw z art. 244 kk popełnionych w dniu 15 lutego 2012r. i 1 marca 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności – za przestępstwo z art. 289 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 15 lutego 2012r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, - za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 19 lutego 2012r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; Sąd wymierzył karę łączną 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności;

18. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kole z dnia 22 stycznia 2013 r. sygn. akt II K 1361/12 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 26 sierpnia 2012 na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

19. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Turku z dnia 21 września 2012 r. sygn. akt II K 673/12 za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 23 lipca 2012 na karę 24 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;

20. wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku z dnia 12 czerwca 2013r. sygn. akt II K 687/12 - za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 25 lipca 2012r, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności – za przestępstwo z art. 222 § 1 kk popełnione w dniu 25 lipca 2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; Sąd wymierzył karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności; Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 25 lipca 2012r do 27 lipca 2012 r.;

21. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 25 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 102/13 za

a) przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 289 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnionych w dniu 2/3 sierpnia 2011 na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) ciąg 4 przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w dniu 25/26 sierpnia 2011r, grudzień/ styczeń 2011/2012r., 6/7 styczeń 2012 i 24/25 styczeń 2012 na karę 2 lat pozbawienia wolności,

c) ciąg 7 przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w dniu 6/7 listopada 2011r., 7/8 listopada 2011r., 4/5 grudnia 2011r., 19/20 grudnia 2011r., 21/22 grudnia 2011r., i 29/30 grudnia 2011 i 2/3 stycznia 2012r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

d) przestępstwo z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w dniu października 2011 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; Sąd orzekł karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

22. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 26 czerwca 2013r. w sprawie II K 1594/12 za przestępstwo z art. 178a § 4 kk popełnione w dniu 20 lipca 2012r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.

W wyniku rozpoznania wniosku Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem łącznym z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1134/13, na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 87 kk połączył kary ograniczenia wolności i pozbawienia

wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt VII K 2071/10, i II K 2585/10, wymienione wyżej w punktach 6 i 7 i wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem tym, na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 kk, Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym skazania w sprawach Sądu Rejonowego w Koninie w sprawie sygn. akt II K 186/03, sygn. akt II K 60/11 i sygn. akt VII K 1176/11 Sądu Rejonowego w Koninie opisanych wyżej w pkt 1, 8 i 9.

Tym samym wyrokiem na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Mogilnie o sygn. akt II K 347/11, Sądu Rejonowego w Turku o sygn. akt II K 798/11, Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 1451/11 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie I wyroku Sądu Rejonowego w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 102/13 opisane wyżej w pkt 10-12 i 21a i wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Tym samym wyrokiem na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt VII K 169/12, Sądu Rejonowego w Turku o sygn. akt II K 123/12, Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 464/12 oraz kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach II, III i IV wyroku Sądu Rejonowego w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 102/13 opisane wyżej w pkt 13, 14, 17 i 21b-21d i wymierzył karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Tym samym wyrokiem na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, art. 87 kk i art. 91 § 2 kk Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Turku o sygn. akt II K 570/12, Sądu Rejonowego w Turku o sygn. akt II K 483/12, Sądu Rejonowego w Kole o sygn. akt II K 1361/12, Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt 687/12 i Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 1594/12 oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego w Turku o sygn. akt II K 673/12 opisane wyżej w pkt 15, 16, 18-20 i 22 i wymierzył Skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem tym na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wobec skazanego w sprawach Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 260/04, II K 366/04, II K 309/04 wymienionych w punktach 2-4 wyroku.

Nadto na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd na poczet kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zaliczył skazanemu okres wykonania kary ograniczenia wolności do sprawy VII K 2071/10 SR Konin w wymiarze 6 miesięcy. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie V wyroku Sąd zaliczył skazanemu okres wykonania kary pozbawienia wolności do sprawy II K 483/12 SR Turek od dnia 13 listopada 2012 do 13 maja 2013, okres wykonania kary pozbawienia wolności do sprawy VII K 1451/11 SR Konin od dnia 13 maja 2013 do 13 stycznia 2014r. oraz okres zatrzymania do sprawy II K 687/12 SR Turek od dnia 25 lipca 2012 do 27 lipca 2012 r.

Powyższy wyrok łączny został zaskarżony przez skazanego oraz jego obrońcę.

Obrońca zaskarżając w całości wyrok łączny zarzucił mu naruszenie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 k.k. oraz art. 572 k.p.k. Stawiając ten zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt. 1, 2 i 3 k.p.k. i połączenie P. E. (1) jednostkowych kar pozbawienia wolności we wszystkich wskazanych we wniosku sprawach i wydanie wyroku z zastosowaniem pełnej absorpcji oraz wymierzenie w ich miejsce kary łącznej w wymiarze najniższym. Wniósł również o zasądzenie ja jego rzecz od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Skazany zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w części tj. co do kary i zarzucił mu na mocy art. 438 pkt. 2 k.p.k., błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę przez uznanie, że pomiędzy jego czynami nie zachodził związek podmiotowo-przedmiotowy, uzasadniający zastosowanie pełnej absorpcji co miało wpływ na treść wyroku. Podniósł także iż Sąd nie uwzględnił jego sytuacji rodzinnej i materialnej. Podnosząc te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary w wymiarze najniższej kary jednostkowej.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Obie wniesione apelacje okazały się bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Podnieść także należy, że pomimo iż obrońca zaskarżył wyrok w całości, treść uzasadnienia wniesionego przez niego środka odwoławczego wskazuje jednoznacznie, że skierowany jest – podobnie jak apelacja skazanego – jedynie co do kary. Skarżący w żadnym miejscu apelacji nie kwestionuje przyjętych przez Sąd I instancji zbiegów realnych przestępstw, ograniczając się jedynie do wykazywania, że Sąd orzekając kary łączne winien zastosować zasadę pełnej absorpcji.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.k. Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, gdy zachodzą przesłanki określone w art. 85 k.k. Przepis art. 85 k.k. stanowi natomiast, że Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W ocenie Sądu odwoławczego, Sąd Rejonowy słusznie kierując się określonymi w w/w przepisach przesłankami orzeczenia w wyroku łącznym kary łącznej, orzekł w pkt. I zaskarżonego orzeczenia, karę łączną za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które P. E. (2) został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt VII K 2071/10 i II K 2585/10, w pkt. III karę łączną za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które P. E. (1) został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Mogilnie o sygn. akt II K 347/11, Sądu Rejonowego w Turku o sygn. akt II K 798/11, Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 1451/11 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną w pkt. I wyroku Sądu Rejonowego w Koninie, sygn. akt II K 102/13, w pkt. IV karę łączną za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które P. E. (2) został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt VII K 169/12 i II K 464/12, wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku o sygn. akt II K 123/12 oraz kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. II, III i IV wyroku Sądu Rejonowego w Koninie, sygn. akt II K 102/13, oraz w pkt. V karę łączną za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które P. E. (2) został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Turku o sygn. akt II K 570/12, II K 483/12 i II K 673/12, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kole o sygn. akt II K 1361/12 oraz wyrokami Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 687/12 i II K 1594/12.

Na zasadność takiego rozstrzygnięcia, czego również nie kwestionują apelujący wskazują tak daty popełnienia czynów, jak i daty wydania wyroków jednostkowych. Sąd I instancji swoje stanowisko szczegółowo i wyczerpująco uzasadnił także w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd odwoławczy w pełni podziela argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i stwierdza, że Sąd I instancji w żadnym wypadku nie dopuścił się naruszenia przepisu art. 85 k.k. Sąd Okręgowy w pełni podzielił również stanowisko Sądu Rejonowego co do umorzenia postępowania w zakresie objęcia wyrokiem łącznym skazań w sprawach Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 186/03, II K 260/04, II K 366/04, II K 309/04 i II K 60/11. Także w tym zakresie Sąd I instancji nie dopuścił się żadnego uchybienia.

Odnosząc się do podniesionego przez obu skarżących zarzutu rażącej niewspółmierności kary wskazać należy, iż byłby on tylko wówczas zasadny, gdyby na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na jej wymiar, można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo sądów. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować (wyr. SN z 02.02.1995 r., II KRN 198/94, OSNPP 6/1995, poz. 18).

Granice kary łącznej określa przepis art. 86 § 1 kk, zgodnie z którym Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar jednostkowych podlegających łączeniu do ich sumy, nie przekraczając górnych granic dla danego rodzaju kar wynikających z powołanego przepisu, przy czym jej wymiar we wskazanych wyżej granicach warunkowany jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami. Relacje te sprowadzają

się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem, im związek ten luźniejszy, tym przeważać powinno kumulowanie poszczególnych kar (wyr. SN z 25.10.1983 r., IV KR 213/83, OSNKW z 1984 r., z. 5-6, poz. 65). Przez związek przedmiotowo – podmiotowy należy zaś rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację oraz czas i miejsce popełnienia każdego z nich. Dodać także należy, że w przypadku łączenia kary pozbawienia wolności z karą ograniczenia wolności, zgodnie z art. 87 k.k. sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Wyznaczany przy zastosowaniu w/w przepisów dolny i górny próg kary łącznej, odnośnie realnego zbiegu przestępstw z pkt. I wyroku wynosił od 1 roku pozbawienia wolności do 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, odnośnie realnego zbiegu przestępstw z pkt. III wyroku od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia, odnośnie realnego zbiegu przestępstw z pkt. IV wyroku od 2 lat pozbawienia wolności do 8 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i odnośnie realnego zbiegu przestępstw z pkt. V wyroku od 1 roku pozbawienia wolności do 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wreszcie przy określaniu konkretnego rozmiaru kary łącznej znaczenie mają także dyrektywy prewencyjne, albowiem jak słusznie przyjęto w orzecznictwie, kara łączna stanowi instytucję służącą do swoistego podsumowania działalności przestępczej sprawcy, obejmującą syntetyczną i całościową ocenę zachowań sprawcy przejawiającą się w postaci jednej kary wymierzonej za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa. Zauważyć w tym miejscu należy, że wielość popełnionych przez sprawcę przestępstw wpływa na negatywną ocenę postawy sprawcy będąc jego istotnym czynnikiem prognostycznym. Chodzi tutaj zwłaszcza o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz odpowiednio chroniła obywateli przed niebezpieczeństwem ponownego dopuszczenia się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma zatem wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy właściwie uwzględnił wszystkie powyższe okoliczności przyjmując, iż nie dają one podstawy do wzięcia pod uwagę najbardziej rygorystycznego modelu, tj. kumulacji, ani też najbardziej korzystnego dla skazanego systemu absorpcji, słusznie w tej sytuacji stosując zasadę asperacji. W szczególności zaaprobować należy w pełni stanowisko Sądu, zgodnie z którym związek podmiotowo - przedmiotowy czynów objętych karą łączną wymierzoną w pkt. I nie był bardzo silny, gdyż czyny nie były podobne rodzajowo. Ich związek opierał się jedynie na popełnieniu ich w dość bliskim odstępie czasowym gdyż czyn w sprawie VII K 2071/10 skazany popełnił w dniu 30 lipca 2010 r., natomiast w sprawie VII K 2585/10 w dniu 23 kwietnia 2010 r. Także przestępstwa tworzące drugi zbieg realny i objęte pkt. III wyroku, godziły w różne dobra chronione prawem. Wskazać bowiem należy, że w sprawach II K 347/11 i VII K 1451 P. E. (1) skazany został za przestępstwa z art. 244 k.k., w sprawie II K 798//11 z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w sprawie II K 102/13. Odnośnie tych przestępstw zachodził jednak bliższy związek z uwagi, iż wszystkie popełnione zostały w okresie od 3 do 21 sierpnia 2011 r. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił również, że w różne dobra godziły przestępstwa składające się na trzeci zbieg realny objęty pkt. IV wyroku. Akta sprawy wskazują bowiem, że w sprawach II K 169/12, II K 123/12 i II K 464/12 skazany dopuścił się przestępstw przeciwko wymiarowi sprawiedliwości tj. z art. 244 § 1 k.k. Pozostałe zaś, tj. w sprawach II K 464/12 i II K 102/13 skierowane były przeciwko mieniu – z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Przystępstwa te popełnione zostały w niezbyt odległym przedziale czasowym bo obejmującym okres od 26 sierpnia 2011 r. do 1 marca 2012 r. W znacznej mierze w różne dobra godziły natomiast przestępstwa tworzące ostatni zbieg realny i objęte pkt. V wyroku. W sprawie II K 687/12 skazany został z art. 222 § 1 k.k., w sprawie II K 1594/12 z art. 178a § 4 k.k. a w sprawach II K 570/12, II K 483/12, II K 1361/12, II K 673/12 i II K 687/12 P. E. (1) dopuścił się czynów z art. 244 k.k.

Przeprowadzony dowód z aktualnej opinii o skazanym, odbywającym karę pozbawienia wolności, pozwolił Sądowi orzekającemu zorientować się jak przebiega proces jego resocjalizacji, co ma istotne znaczenie przy określeniu wymiaru kary łącznej. Z opinii wprost wynika, że zachowanie skazanego pozostaje zmienne jednakże nie zaobserwowano u niego istotnych zmian mogących powodować ukształtowanie się bądź utrwalenie pożądaných

postaw społecznych. W stosunku do przełożonych nie zawsze prezentuje prawidłową postawę, zdarzają się również sytuacje że w stosunku do osadzonych przejawia zachowania agresywne. Pozostaje mało krytyczny w stosunku do swoich wcześniejszych zachowań naruszających porządek prawny. Był jedynie raz nagrodzony regulaminowo i aż pięciokrotnie karany dyscyplinarnie za lekceważącą postawę wobec funkcjonariuszy, postawy agresywne i roszczeniowe, jak również nie przestrzeganie porządku wewnętrznego. Skazany odbywa karę w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany zmianą systemu na indywidualny program oddziaływania. Uczestniczył w trzech programach readaptacyjnych. W ocenie Sądu chybiony okazał się zarzut skarżących iż opinia ta jest nierzetelna i sporządzona wybiórczo. Przeciwnie, jej treść szczegółowo opisuje sposób funkcjonowania skazanego w warunkach zakładu karnego, jego postawę wobec przełożonych i współosadzonych. Pokazuje również, że P. E. (1) wciąż prezentuje bezkrytyczny stosunek do jego dotychczasowych zachowań i nie jest zmotywowany czy zainteresowany zmianą obecnie prezentowanej postawy życiowej. W żadnej mierze nie można uznać iż opinia sporządzona została wybiórczo. Zważyć bowiem należy, że obejmuje ona nie tylko opis takich zachowań skazanego, które należy ocenić negatywnie, ale również takie które oceniane są nie tylko przez Sąd ale i sporządzającego opinię co do zasady pozytywnie. Ilość takich zachowań jest jednak bardzo mała i nie może wpłynąć na końcową negatywną opinię z dotychczasowego pobytu skazanego w warunkach zakładu karnego. Wbrew twierdzeniom P. E. (1) i jego obrońcy, Sąd przy wymiarze kar łącznych dostrzegał również sytuację rodzinną skazanego. Natomiast okoliczność, iż na jego utrzymaniu pozostawały również dzieci konkubiny z poprzedniego związku, nie może mieć decydującego wpływu na wymierzenie kary w oparciu o zasadę pełnej absorpcji.

Wszystkie opisane wyżej okoliczności dostrzegł Sąd Rejonowy, a przy tym nadał im należyłą wagę. W ocenie Sądu Okręgowego, sprawiedliwymi i współmiernymi karami łącznymi jest kara 1 roku i 3 miesięcy za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które został skazany w wyrokami w sprawach VII K 2071/10 i II K 2585/10 (pkt I wyroku), kara 2 lat pozbawienia wolności za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które został skazany w wyrokami w sprawach II K 347/11, II K 798/11 oraz z pkt. I wyroku w sprawie II K 102/13 (pkt III wyroku), kara 4 lat pozbawienia wolności za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które został skazany w wyrokami w sprawach II K VII K 169/12, II K 123/12, II K 464/12 oraz z pkt. II, III i IV wyroku w sprawie II K 102/13 (pkt IV wyroku) oraz kara 2 lat pozbawienia wolności za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które został skazany w wyrokami w sprawach II K 570/12, II K 483/12, II K 1361/12, II K 687/12, II K 1594/12 i II K 673/12 (pkt V wyroku). Z jednej strony wymierzone kary uzasadnione są faktem, iż popełnione przez skazanego przestępstwa, nie były jednorodne, z drugiej zaś strony nie bez znaczenia jest dość bliska odległość czasowa pomiędzy popełnianymi czynami. Sąd słusznie nie zastosował skrajnej i postulowanej przez skarżących zasady pełnej absorpcji. Uznać bowiem należy, że wymierzone przy zastosowaniu tej zasady kary łączne nie byłyby adekwatne i sprawiedliwe wobec popełnionych przez skazanego przestępstw (skierowanych przeciwko mieniu, wymiarowi sprawiedliwości, bezpieczeństwa w komunikacji, działalności instytucji państwowych) oraz wobec jego postawy, jego właściwości osobistych i sposobu funkcjonowania, z których jednoznacznie i kategorycznie wynika, iż skazany pomimo młodego wieku (w chwili orzekania skazany ma dopiero 29 lat) wchodził cały czas w konflikt z prawem i nie przestrzegał zasad prawnych.

Reasumując, biorąc pod uwagę omówione dyrektywy dające Sądowi możliwość indywidualizacji wymiaru kary łącznej, a zwłaszcza dotychczasowy sposób życia i zawartość kryminalną przestępczej działalności skazanego P. E. (1) należało uznać, że orzeczone kary łączne nie mogły być uznane za rażąco niewspółmierne i sprzeczne z dyrektywami prewencji indywidualnej i generalnej. Z tych też względów uznając, iż wymierzone przez Sąd I instancji kary łączne stanowią wypadkową branych przez Sąd pod uwagę okoliczności, apelacja skazanego i jego obrońcy okazały się całkowicie niezasadne.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy – nie znajdując przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy § 14 ust. 5, § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348).

Na mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając iż z uwagi na pobyt skazanego w zakładzie karnym i jego sytuację materialną uiszczenie tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Robert Rafał Kwieciński Marek Kordowiecki Agata Wilczewska